

end Tillægsloven til Hærorganisationsloven, saa at ærede Medlemmer ikke kunne nære nogen Betænkelighed ved at stemme for Loven af Hensyn dertil.

Vojsen: Der var maatte Anledning til i Forbindelse med denne Sag at reise et nærliggende Spørgsmaal, idet vi oftere have haft Forslag under Behandling, som berøre saadanne Begunstigelser for Kommunerne ved Udstedelsen af kommunale Obligationer i Anledning af Foranstaltninger, der hidrøre fra Garnisoneringsforholdene. Dette har oftere givet Anledning til haade Uvil og Modstand fra Thingets Side, idet man nødvendig har villet indlade sig paa at bebyrde Kommunerne med saadanne Byrder, som hidføres ved Opførelsen af Bygninger for Garnisonerne, saa længe som Garnisonsforholdene ikke vare endelig fastslaaede ved Lov. Det er jo klart, at man derved vilde komme til at udsætte de vedkommende Garnisonsbyer for Udgifter, som de mulig senere vilde faae at se vare spildte. Man har opsat Forhandlingerne om Garnisoneringsforholdene, som det var naturligt, til det Dieblif, da den nye Hærorganisation var gennemført, hvor man altsaa kunde se, hvilke Hærafdelinger der overhovedet vilde blive Spørgsmaal om at garnisonere, og ligeledes indtil Spørgsmaalet i Principet var afgjort, hvorledes Garnisonerne skulde fordeles mellem de forskjellige Landsdele. Disse Spørgsmaal ere jo nu afgjorte. Det er slaaet fast, hvilket Antal af Hærafdelinger der i Fremtiden skal findes, og ligeledes er det i Principet slaaet fast, hvorledes Garnisonerne skulle deles mellem Landsdelene. Jeg ser derfor ikke rettere end, at nu maatte Diebliffet være kommet til, at man skaffede de paagældende Kommuner den Garanti for deres økonomiske Fremtid — og det er et Spørgsmaal af stor økonomisk Betydning for en Mængde af vore Garnisonsbyer — som vil ligge i den endelige Ordning af Garnisonsforholdene. Det vilde ogsaa hjælpe os udover afskillige af disse vanskelige Forhandlinger med Hensyn til Begunstigelser af finantsiel Natur overfor Byerne. Jeg forstaaer meget vel, at det har kunnet trække noget ud, inden man fra Krigsbestyrelsens Side efter det nye Hærløvsstillægs Vedtagelse har kunnet komme til at fremsætte Lovforslag derom, som jeg dog forudsætter maa være under Anmarsch, idet jeg selvfølgelig forudsætter, at der er Forhandlinger med de vedkommende Garnisonsbyer om, hvilke Foranstaltninger der i den Anledning maatte være at træffe, og jeg forudsætter ikke alene Forhandlinger med de nuværende Garnisonsbyer, men eventuelt ogsaa med andre, som kunde være tilbøjelige til at byde Krigsbestyrelsen bedre Bilkaar end de nuværende Garnisonsbyer. Jeg sjoer dertil, at jeg forudsætter, at det er et Spørgsmaal, der ikke faar nogen særdeles stor finantsiel Betydning for Stats-

kassen, idet Indvarteringsbyrden jo under alle Omstændigheder for den væsentligste Del vil komme til at udredes paa anden Maade, og at, hvorledes end Indvarteringen vil finde Sted paa den ene eller den anden Maade i Garnisonsbyerne, vil Byrden ikke blive væsentligt forskjellig. Smidlertid er det en rimelig og billig Forventning, og, jeg kan ogsaa sige, Krav her fra Thingets Side, at der snarest muligt maa blive fremsat for det en Lov, der endelig fastslaar Garnisonsforholdene for de enkelte Byer, og jeg har tilladt mig at benytte Leiligheden til at minde derom.

Formanden (Krabbe): En vis Forbindelse kan dette Spørgsmaal ganske vist sættes i med det foreliggende Lovforslag, men jeg tillader mig dog at erindre om, at det ligger udenfor Sagens egentlige Gjenstand.

Berg: Jeg skal ikke opholde mig videre ved denne Sag. Det er jo nok altsaa, naar man udtaler, at man ved at give den her søgte Begunstigelse, der ogsaa angaar Opførelsen af et nyt militært Sygehus, ikke i nogen Maade binder sig med Hensyn til Spørgsmaalet om Næstved som Garnisonsby, naar der engang bliver Tale om en Garnisonslov. Det maa vedkommende Kommune vide, det har man ikke gjort ligeoverfor Odense, Aarhus og andre Byer, som have søgt lignende Stempelbegunstigelse, som ogsaa vedrørte Udgifter til militære Etablissementer. Det Samme vil man altsaa ogsaa gjøre ligeoverfor Næstved.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Statsraadet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds (Albertsen) m. Fl. til Finantsministeren angaaende Invalideforspørgselen.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 343.)

Ordføreren for Forespørgerne (Rjær): Den Forespørgsel, som jeg idag skal have den Ære paa egne og Medforespørgeres Vegne at fremsætte for det ærede Thing til den meget ærede Finantsminister, vil jeg dele i 2 Afsnit. Det første er det, som angaar de virke-